

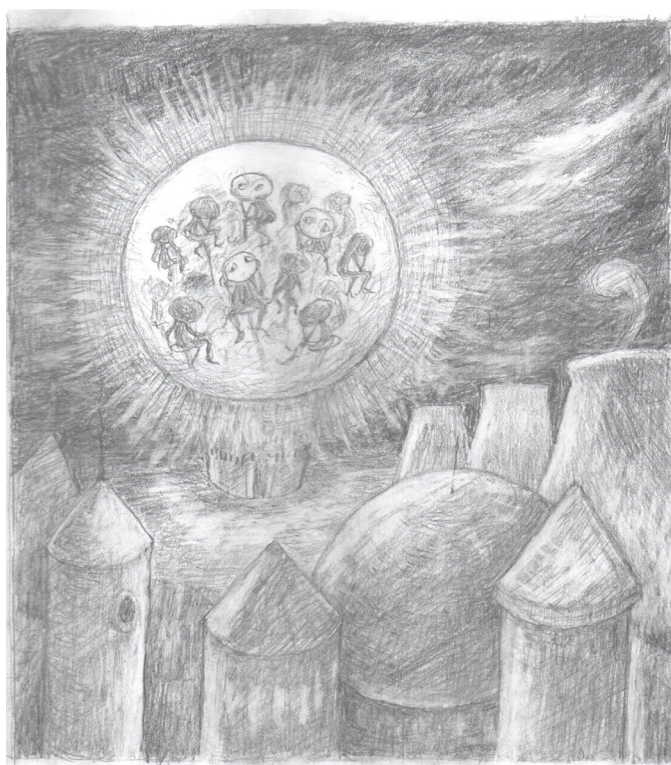
KOSMISK KONTAKT

En Science fiction Fortelling

Av Per Henrik Gullfoss

Originaltegninger av Siv Grøstad

Del 2: Den første endringen

Velkommen til **Ildsjelens nye romanserie**. I løpet av denne historien vil du få informasjon om universets opprinnelse og utvikling. Du vil møte flere av rasene som befolker det, samt viten om hva de gjør på jorden. Du vil også få ny informasjon om menneskets tilblivelse, utvikling og hensikt.

Denne Historien begynner i en galakse langt langt borte.

Sammendrag:

Vulturiene har våknet til bevissthet på planeten Vulea. De lever i et kollektivt bevissthetsfelt. Straks en person tenker en tanke, vet alle hva den går ut på. Samtlige Vulturi får dermed øyeblikkelig del i nye tanker og innsikter som en av de har.

Hvis du ikke fikk med deg første del av historien, kan du gå til ildsjelens hjemmeside www.ildsjelen.no og lese den der før du fortsetter her.

Vulturienene sier at en av de tingene de har vanskeligst med å forstå blant menneskene er forestillingen om ensomhet. Dette er naturlig for en rase hvor erfaring og tanke hos en straks blir til erfaring og tanke hos alle. Den eneste måten de kan forstå dette begrepet på er gjennom behovet som en gang fikk de til å reise ut fra VULEA på søken etter andre livsformer.

Et av de største hindrene de tidlig støtte på i sin søken etter å ekspandere og utforske sin egen eksistens, var at **de ikke kunne holde seg atskilt fra hverandre.**

Siden Vulturienene ikke hadde noen følelse av misunnelse fremkom det et annet ord i deres språk som uttrykker opplevelsen av å gå glipp av noe som andre kunne erfare. Ordet var VAU-VAI og betyr noe i retning av: «Jeg er glad for alle andres opplevelse av å kunne være for seg selv, men jeg vil veldig gjerne ha den samme opplevelsen.

En ting som kjennetegner Vulturienenes språk er at det ikke finnes noen pronomenen annet enn Jeg som betyr det samme som Vi, og de andre, som ikke er del av Jeg. Det er lett å forstå at språket utvikler seg annerledes når det ikke finnes noen distanse mellom tankene til en og forståelsen til alle andre. Du tenker kanskje på språk som ord som sies høyt, slik at andres ører kan oppfange det som sies. Men hvis du tenker på nytt, så vil du forstå at språk er nødvendig for kommunikasjon, selv om man ikke uttaler ord. Språk kan forstås som nyanser og variasjoner i tankenes fremstilling, som skaper en resonans i mottagerens sinn. Behovet for å bruke det menneskene kaller lyd for å snakke med hverandre, er et ganske uvanlig fenomen blant de kulturene Vulturienene har støtt på.

Vulturienene uttrykker som oftest finere nyanser gjennom lengden og trykket i tankene de deler. Siden de, for å snakke med raser som menneskene, som er nødt til å enten snakke eller skrive ned sitt språk, så kan det være fint å si hvilke «lyder» som eksisterer i dette språket. Bokstavene de bruker er:

V L T R D G N
A U I E

Sammenbruddet

Da tanken om VAU-VAI dukket

opp i Vulturienenes bevissthet førte det til sammenbrudd og totalt kaos. For oss er det nesten ufattelig at noe så ubetydelig som et enkelt ord kan få så store konsekvenser. Men forestill deg at du i det ene øyeblikket eksisterer i fullstendig samklang med tusen på tusen tanker. Prøv så å kjenne hvordan det oppleves når samtlige tenkere fra det ene øyeblikket til det andre anstrenge seg til det ytterste for å bryte ut av den monotone messingen. Føl deretter hvordan det virker når etterklangen av alle enhetene, som prøver på å finne sin egen stemme, fyller hvert nanosekund med kakofonisk støy.

Ingen vet hvor lenge kaoset varte. Selv følelsen av avstand mellom en tanke og den neste opphørte i den nye tilstanden som rullet som en uendelig elektronisk storm i kamp med seg selv

gjennom atmosfæren på VULEA.

Den første som brøt ut av stormen og fant en stille plett i sitt eget sinn var Vlad. Denne gangen skjedde ikke det samme øyeblikkelig for alle. Det var veldig forvirrende for Vlad å ikke være i samme tilstand av forvirring som de andre. Vi kan kanskje si at han klarte å holde en del av sine tanker så lave og stille at de ikke ble slukt av støyen. Men de var derfor heller ikke hørbare for de andre. Ingen vet hvor lang tid disse sakene tok, men Vulturienene anslår at det må ha gått millioner av år. Den første som hørte Vlad var **Nuria**. Til sammen klarte de å etablere et større felt av stillhet inne i stormen. Det satte i gang en kjedereaksjon og etter hvert vokste antall sjeler som sluttet seg til fredssonen på samme måte som en snøball som ruller nedover

en bakke. Til slutt var enheten igjen opprettet.

Friheten til å tenke selv

Nok en gang delte alle samme tanker. Men Vulturienene hadde lært at det var mulig å tenke så lavt at andre bevisst måtte oppsøke tankene for å høre dem. Vi kan sammenligne det med å snakke så lavt at bare de som la øret helt inntil munnen din vil høre ordene. Denne muligheten til å tenke gjennom ting på egen hånd førte til en helt ny utvikling.

De måtte skape orden på en annen måte enn før. Tidligere hadde alle tankene og dermed handlingene, skjedd samtidig overalt. Det var ingen som valgte hva som skulle hende eller tenkes når. Nå var de nødt til å forstå hva det innebar å foreta valg. De måtte prioritere rekkefølgen på det som skulle utforskes og utprøves.

For mennesker er teori en ting som ofte ikke forekommer i praksis. For Vulturienene er det motsatt. Hvis en tanke tenkes, så blir den omsatt i handling. De har ingen forskjell på tanke og handling. Når den første Vulturi begynte å tenke på å bygge former og skape på andre måter enn det som allerede var, i den ytre verden, så skjedde det.

En annen utfordring Vulturienene møtte var at individene ble forskjellige. Tid og rekkefølge betyr at noen må velge. Når alle tenker det samme, så velger alle på en gang. Men når tanker holdes atskilt i stille rom, så må noen bestemme hva som skal hentes frem når. For hvis alt hentes frem samtidig, så blir det bare en ny storm. Dette

skjedde et par ganger og det forekom mange «debatter», hvor motsatte meninger ble tenkt samtidig av alle sammen. Det hele var, som vi mennesker kan forstå, ganske forvirrende.

Ledelse og valg

Det ble slik at alle som en valgte de to som først hadde fått forståelsen av det stille rommet, Vlad og Nuria, til velgere. Ordet som beskriver dette er DAG. Som betyr at noen ser lengre i horisonten enn andre og derfor kan gå foran og lede de andre mot dit man skal. En menneskelig betegnelse for å være velgere er antagelig å beskrive dem som ledere, siden det er de menneskelige lederne som får lov til å foreta valg på vegne av helheten. En nødvendighet blant mennesker som uhyre sjelden er enige om noe som helst. I Vulturienenes tilfelle kom behovet for ledere/velgere av behov for noen som kunne organisere strømmen av tanker i en sammenhengende retning.

En av de tingene som var vanskeligst for dem å håndtere etter at alle kunne tenke for seg selv var noe som fikk betegnelsen **TUI**. Sagt på godt norsk så betyr TUI noe som ligner på en dårlig ide som ikke er verdt å spre til fellesskapet. Det ble også kastet inn tanker om en begrensing på hvem som skulle få dominere og tenke fritt i det kollektive tankefeltet. Det var til og med en liten forsamling i et stille rom som kalte seg tenketanken, som mente at det var nødvendig med forbud mot å tenke egne tanker for individer som viste seg å ha ideer som var TUI. Dette ble ganske raskt enstemmig forkastet siden det rett og slett ikke var mulig å gjennomføre, uten å sette makt bak. Vulturienene forsto instinktivt at det å ta i fra noen sin frihet, var det samme som å ta i fra alle noe av sin frihet.

En av grunnene til at skrittet fra Nurias første bevisste tanke til utvikling av nye ideer og kreativ aktivitet tok så lang tid var den store forvirringen og at alt alltid måtte bli enstemmig. Hvis en enkelt tenkers tanke var i motstand, så kunne ikke tanken nå sitt sluttpunkt og få en plass i enheten. Som menneskene er veldig klar over kan det å vente på å ta en avgjørelse til det er hundre prosent enighet ta veldig lang tid. På den andre siden, så går det utrolig fort nå uenighet og motstand først er fjernet.

Sivilisasjonen bygges

Konsekvensen var at mens det tok millioner av år før man kom ut av den elektriske tankestormen skapt av VAU-VAI så tok det kun 12 år å utforske

alle grunnstoffer på planeten og bygge opp det vi kaller en vitenskap og sivilisasjon.

Det begynte med noe så enkelt som at Vulturienene fant steder hvor de fysisk kunne møtes. Samtidig måtte de beskrive seg selv og sitt utseende. En viktig del av å bygge sivilisasjon var å kunne se på seg selv med andres øyne. Siden de frem til dette mest hadde eksistert som bevissthet, så hadde den ytre fremtredelsesformen variert noe fra individ til individ. Vulturienene valgte derfor en felles form hvor det enkelte individ hadde det vi mennesker kaller to føtter, et hode (styringsorgan) og valgfritt to eller fire armer avhengig av den enkeltes disposisjon. Dette skjedde fordi det ganske enkelt var den beste formen for manøvrering i den ytre verden. Som menneskene hadde de hender, men med fire fingre på hver hånd, siden det ga en gripeevne og fleksibilitet som var maksimal. De utviklet rammer som omga dem når de møttes og egnete anordninger for å plassere sine legemer på når de oppholdt seg på samme sted i lengre perioder. De utviklet også redskaper og metoder for å kunne forflytte seg fra et sted på Vulea til et annet på en minimum av tid. For å gjøre dette utviklet de et transportsystem, drevet av batterier skapt av magnetfelt: Disse feltene hadde kraft til å forflytte ting over enorme avstander på nesten ingen tid.

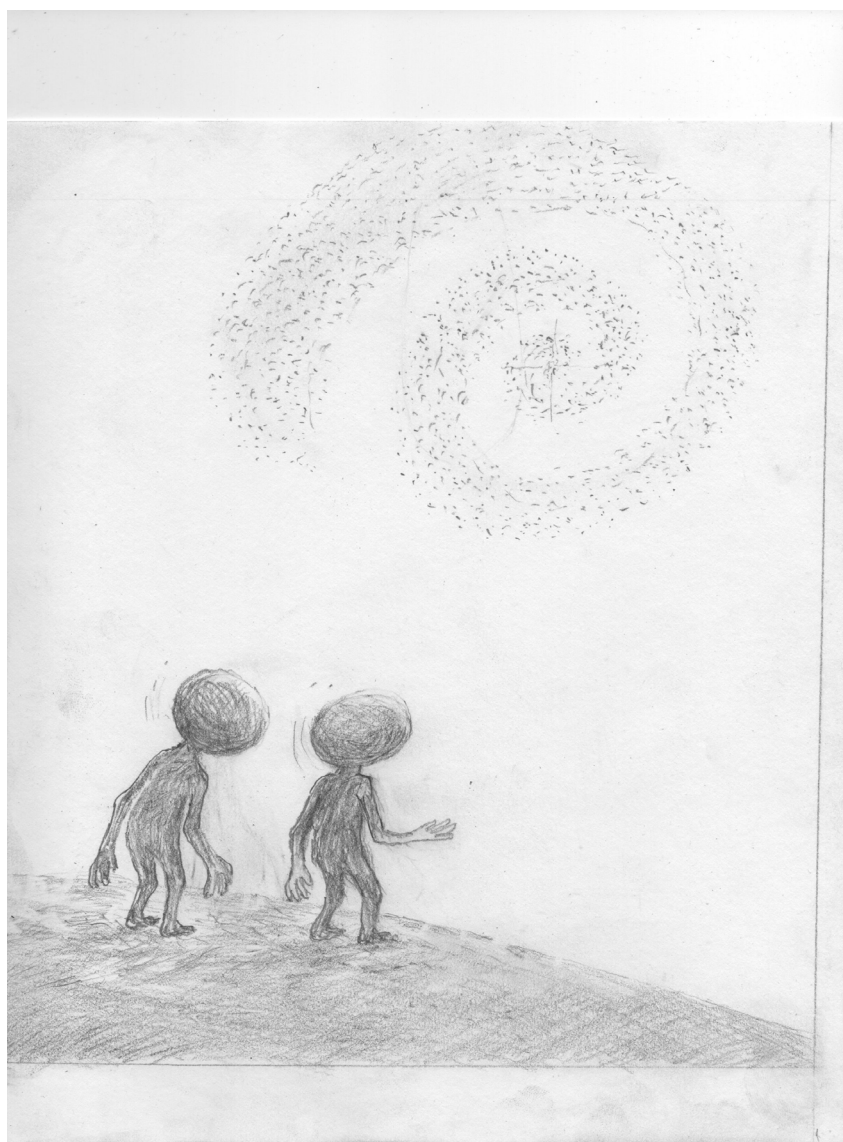
I løpet av tolv år hadde de alle anordninger på plass som sørget for transport, opphold og den perfekte temperatur for deres kropp. De begynte faktisk å like å møtes på denne måten og fant det interessant å erfare hverandre og virkeligheten gjennom sine kroppers sanseapparat. De hadde ingen ører, men hadde tidlig utstyrt kroppene sine med en munn og øyne: Øynene for å kunne ta inn lys til cellene sine på den mest mulig effektive måten. Munnen for å kunne dele spesifikke tanker gjennom lyd. Ellers tok de inn den totale sanseopplevelsen av sine omgivelser gjennom cellene. Det var allikevel noe helt nytt for dem å skille ut enkelte sanseintrykk gjennom

fysisk berøring. Denne forminskelsen av det totale ned til små biter av inntrykk var noe nytt og spennende som i all sin begrensning også var fascinerende.

Etter de tolv årene de hadde brukt for å få alt på plass i den ytre verden gikk de løs på det som for dem var det vanskeligste å få taket på. Det er det vi på jorden kaller **bygging av tros-systemer eller religion**. Det å gjøre ting i den ytre verden var som du kan forstå uhyre enkelt og veldig fort gjort for Vulturienene. Det å forstå universets motivasjon for å eksistere og noen annen hensikt med eksistensen enn å observere seg selv, var veldig krevende for den fremvoksende rasen. Som tidligere nevnt er det uhyre vanskelig for dem å tenke enkle tanker. **De visste av egen erfaring at alt hang sammen med alt,** noe som gjorde det umulig å skille en tanke fra alle andre tanker. Det å håndtere sine egne kroppers eksistens og alt annet som fantes i den ytre verden var en helt annen historie. Dette å forholde seg til at noe eksisterte i kraft av seg selv og kunne forklares som bare seg selv, var så latterlig enkelt for Vulturienene at det til å begynne med virket helt uforståelig. Men straks de fikk taket på det, så gikk det unna i en fei. Vi kan antagelig si at fra det øyeblikk Vulturienene begynte å fokusere tankene sine på den ytre verden oppdaget de en helt ny dimensjon av enkelhet. Ordet GA dukket opp. Det er det eneste ordet i Vulturienenes språk som bare kan uttales på en måte. G er som en kort smell og A som et slag av tungen mot den menneskelige gane. GA står for det som er helt og avsluttet i seg selv og som går inn og ut av eksistens som det samme. Det forandrer seg med andre ord ikke mens det finnes, men blir bare et svakere og svakere avtrykk av seg selv. Helt til det forsvinner. Den loven de refererte til med GA er det som menneskene kaller entropi. Loven om at alle ting går mot oppløsning fra det øyeblikk det er skapt. Vulturienene visste selvfølgelig at det bare gjelder ting som finnes i tid og rom i den ytre verden. De visste at **den egentlige eksistens alltid var i endring og alltid var uendelig**. Denne forståelsen gjorde at de alle sammen ble ganske VLERADi (ivrige/opphisset).

De hadde to hovedmuligheter. Den

ene var å tenke seg innover og utforske sine egne tanker og indre eksistens og der oppdage hvorfor noe overhodet var til? Etter 12 år med bygging av ytre sivilisasjon brukte de 340 millioner 487 392 år i menneskelige tidsregning på å utforske denne indre veien. Etter det kom de til en enstemmig avgjørelse om at de slett ikke kom noen vei og ikke ble endret på noen måte de selv fant interessant.

Dermed var det tid for å prøve den andre veien. Det besto i å utforske det ytre rommet utenfor planeten de bodde på og se om det fantes noe som ga svar der?

De hadde kommet frem til at det bare var gjennom å erfare noe de ikke allerede var, at de virkelig kunne vokse og utvikle seg til noe de enda ikke hadde blitt.

Fortsettelse neste nummer

I neste episode søker Vulturienene kontakt med andre raser som måtte befinne seg i det ytre rom. Zakopatene oppfanget disse signalene og ankommer Vulea med sine sigarformede skip. Det fører til konflikt og en ny oppvåkning for Vulturienene, som for første gang erfarer eksistensen av intense følelser og begjær.